

Барабанщик

Степан Руданський

Не кидає цам господар
Ні жінки, ні хати,
А тут москаль перехожий
Аж гвалт пої..ти.

І вхитрився ж так, шельма,
Настругав цеглини.
Розтер пороху чимало,
Взяв білої глини.

Давай пуцьку малювати!
На два пальці — в чорне,
На чотири пальці — в біле,
А на три в червоне.

Розмалював, як на диво,
Та вже й не ховає.
Тільки, шельма, протягнувся,
Вдає, що дримає.

А тут його господарі
Коло нього в'ються,
Та плечима тільки нижуть,
Та стиха сміються.

Далі москаль підхопивсь —
Ніби пробудився,
Живо пуцьку у ширіньку,
На них подивився.

“Что вам нада?” — запитав.
“Та, — кажуть, — нічого!..
Ми лиш тільки не бачили
Ще дива такого...”

“Эка штука!.. не бачили...
Та тело, вишь, тело!..

А уж краски — это наше
Солдацкое дело!..”

“Що ж це такеє?” — запитала
Пильно молодиця.

“Что тское? Энто, знаешь,
Как таво... случится...

Так чтоб знал я, что работать:
черным — так капрала,
Белым — энто офицера,
Красным — генерала!

Всё по чину энтак знаешь...”
Мужик аж піднявся.
“То червоним — генерала?” —
Ще раз запитався.

“Уж, конечно, генерела!...”
“А що би вам дати,
Щоб, наприклад, моїй жінці
Генерала мати?”

“Ничаво, брат, только б жинка
Энтаво хатела,
А я, брат, не пожалею
Казьоннаво тела.

Хочешь, что ли, маладица?”
“Та так, — каже, — хочу,
Що, їй-Богу, чи вірте,
Чуть на вас не скочу!..”

“Ну, ложись же маладица!”
Вона і лягає,
Сорочину піддирає,
Поцьку випинає.

Москаль тогди свою пущьку
Межи ноги зводить,
Прогортає разів кілька,

По краю обводить.

Молодиця розпалилась,
Аж-аж випинає,
А той тоді помаленьку
Далі посуває.

Стало мокро, іде щільно,
Москаль розкокшує,
А господар стоїть збоку,
Тільки-но пантрує.

Розкошує москалина...
Аж світяться очі...
А там поцька його пуцьку
Ковтає, лоскоче.

І ковтає, і лоскоче,
Аж пуцька подалась...
Мужик бачить, що пасмужка
Трохи показалаь;

Та го зверха, та донизу!..
Сховалося тіло...
Але годі!.. тогди й саме
Кінчилося діло!..

А москаль тут йому й каже:
“Что ты энто сделал?
Да ты, братец, всю работу
Энтак переделал!

Не жми только моей жопы —
Был бы генеральчик,
А теперь уж, полно, братец! —
Будет барабанщик!”

А той тогди його — з жінки:
“От бісова мати!
Та такого генерала
І я годен мати!”